

Utanförskap när det fina krackelerar

Att många är osäkra när de går i högstadiet är sant, men det blir inte bra om de tar ut sin osäkerhet på andra. Så är fallet i många skolor men det tog sig lite annorlunda uttryck där jag gick. Det var status och flärd som regerade. Man skulle ha allt det senaste och det stod dem dyrt som inte passade in.

Jag som inte hade med mig det hemifrån och skiter i sådant ytligt trams som status och flärd, jag ville sticka ut men på mina premisser. Jag kände ett utanförskap när jag kom med mina poppiga kläder, lyssnade på min typ av musik och hade en helt annan politiskt synsätt. Frågade man någon på en samhällskunskapslektion vad de röstade på fick man svaret: "Jag röstar som mina föräldrar".

Och tro mig, det var inte Maos lilla röda som lästes i hemmen. Jag hade en moster som back in the days varit med och bildat Amnesty och helt klart röstat på Vänsterpartiet.

Mina kompisar utanför skolan var som jag med mode och ett starkt musikintresse. Tur att jag hade Ella och Hedda som i sin skola kände samma utanförskap. Vi var Poppare och lyssnade på **Broder Daniel** och **Håkan Hellström** bland annat. Vi var trötta på överklassnormer som fanns i våra skolor och vi ville starta revolution!

Då nästan alla hade eu-scooter kände jag mig utanför när jag kom med min lilla Ciao-moppe. Jag stack ut i vanlig ordning och det var långt ifrån uppskattat av alla. En dag då jag skulle köra iväg med min moppe upptäckte jag med stor fasa en några hade skurit upp däcken och sparkat ner den. Jag blev bestört och gick till min mosters hus där den kunde bli lagad. Men skam den som ger sig. Jag skulle ta de elaka människorna med storm. Jag skulle få min revansch.

Det var skolavslutning i nian. Aulan var packad. Det var min danslärare som knackade mina föräldrar på axeln och sa: Det står på schemat att Elinor ska uppträda. Det visste de inte om. Musikläraren ropade från scenen: Dags för Elinor!

Jag gick upp på scenen och körde en låt med Mando diao, [Clean town](#) hette den. Mando Diao sjunger om Clean Town för att den är så att säga inte så Clean i Borlänge. Det upplevde jag också där jag kommer ifrån fast på ett annorlunda vis. Jag avslutade med att buga mig ner och göra V-tecken. Det kom helt automatiskt.

Jag kände mig stolt över det jag jag hade presterat. Jag kände sötman av seger inombords. Sommarlovet hade börjat och jag kände mig fri. Denna händelse har jag sett tillbaka på och den har betytt mycket för mig i efterhand.

Sedan var det dags att börja i gymnasiet. Där trivdes jag mycket bättre och fick många bra vänner och lärare.

Slutet gott allting gott. Förutom när min psykiska ohälsa började, men det tar vi en annan gång.

Elinor Ernvist Östlihn